

Σε ποιούς αποκαλύπτεται ο Θεός;

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

27 Μαΐου 2019

Όσοι αληθινά θέλουν να τους συναντήσει ο Χριστός και να Τον γνωρίσουν, η περίπτωση της Σαμαρείτισσας γυναίκας του Ευαγγελίου της πέμπτης Κυριακής μετά το Πάσχα γίνεται ελπίδα και προσδοκία. Γιατί δείχνει τον τρόπο και τη βάση με την οποία έρχεται και αποκαλύπτεται.

Η Σαμαρείτισσα, αν και είχε σκοτεινό ηθικό ιστορικό με αρκετούς άνδρες να έχει ζήσει, εν τούτοις στο βάθος της καρδιάς της αναζητούσε την αλήθεια της ζωής που είχε ζήσει με το Θεό. Προβληματιζόταν για το πού και πώς να λατρεύει το Θεό των πατέρων της.

Ποιος μπορεί να ερμηνεύσει τον όποιο τρόπο ζωής οποιουδήποτε ανθρώπου, όταν αγνοούμε τα βαθύτερα αίτια του δικού μας τρόπου ζωής; Γιατί ξέρουμε ότι ο άνθρωπος δεν είναι πάντα αυτό που δείχνει. Στην άσωτη και διεφθαρμένη ζωή του μπορεί να κρύβει την επιθυμία της ουσιαστικής κοινωνίας και σχέσης με τον άνθρωπο, που, όμως, δεν κατάφέρνει να πετύχει.

Η Σαμαρείτισσα ομολογεί στο Χριστό την άσωτη ζωή της, με το να του πει ότι «δεν έχω άνδρα», ενώ πήρε πέντε άνδρες και αυτός με τον οποίο συζούσε δεν ήταν άνδρας της. Αλλά πίσω από αυτή τη ζωή κρυ-

βόταν ο πόθος της, ίσως ασυνείδητος και απροσδιόριστος, να δοθεί στον Ένα που καλύπτει όλες τις ανάγκες. Γιατί χωρίς να θέλει να δοθεί, ως δείγμα εγωκεντρισμού και αυτάρκειας, σε άνθρωπο, πώς θα δοθεί στον Θεό «ὄν οὐχ ἔώρακε»;

Ενδεχομένως να διερωτόμαστε κάποτε τι να συμβαίνει στον εαυτό μας και δεν αισθανόμαστε τη χάρη του Θεού, την αγάπη και την παρουσία Του; Γιατί, άραγε, να περνούν τα χρόνια μας χωρίς την εμπειρική γνώση Του; Αν ειλικρινά υπάρχει αυτός ο προβληματισμός, νομίζω ότι βρισκόμαστε στο σωστό δρόμο. Αν, πέρα απ' αυτόν τον προβληματισμό, μεταθέτουμε το πρόβλημα στο Χριστό, βρισκόμαστε σε λάθος δρόμο.

Ο Χριστός αποκαλύπτεται σε όσους στο βάθος της καρδιάς τους θέλουν να Τον συναντήσουν και να πορευτούν τη ζωή Του, με ό,τι αυτό σημαίνει. Σε όσους αρκούνται στα λίγα δίνει λίγα, σε όσους θέλουν πολλά δίνει πολλά. Πώς, άλλωστε, θα γινόταν διαφορετικά αφού σέβεται την ελευθερία μας; Δεν θα ήταν άδικος αν μας αποκάλυπτε το Φως Του παραπάνω απ' ό,τι θέλουμε και αντέχουμε;

Στη Σαμαρείτισσα πήγε σε χρόνο που δεν περίμενε και σε κατάσταση ηθική που δεν ταίριαζε. Κατανοούμε τότε το απρόβλεπτο και ξαφνικό της παρουσίας τού Χριστού στη Ζωή μας, όταν πορευόμαστε απογοητευμένοι από τη ζωή μας και αναζητώντας Τον. Η γεμάτη πάθη και σκοτάδι ύπαρξή μας φαίνεται πως δεν Τον εμποδίζει να μας αποκαλυφθεί, όταν γνωρίζει πως θα ανταποκριθούμε στην κλήση Του για νέα ζωή. Γιατί ξέρει τη δυναμική της μετάνοιας που μεταποιεί τις πόρνες σε οσίες, τους τελώνες σε μαθητές, το ληστή σε κάτοχον του Παραδείσου και την αμαρτωλή Σαμαρείτισσα γυναίκα σε ιεραπόστολο και φωστήρα πολλών ανθρώπων, ώστε να ονομαστεί «Φωτεινή ισαπόστολος και μεγαλομάρτυς».